

Universitätsbibliothek Wuppertal

**L. FENE||STELLAE DE MAGI||stratibus, sacerdotijsq[ue]
Roma=||norum libellus**

L. <Fenestrella>

Basileae, 1523

De salis Marti dicatis. Caput VII.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-810](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-810)

DE SACERDOTIIS RO.

DE SALIIS MAR-

ti dicatis.

CAPVT VII.

INter cætera sacrorū genera instituta à Numa re-
ge, à posteris etiam in honore habita, id quidem in
minoribus fuit, quod Marti scilicet Gradiuo uouit.
Duodecim enim ad hæc uiros legit, quos à solenni saltu,
quo in sacris utebatur, Salios appellauit. His alios duo *Salij. Moni.*
decim Tullus Hostilius mox adiecit, cū Romanis in aci- *quatuor.*
em cōtra Fidenates eductis, Albani à Romanis per spe-
ciem proditiōis duce Metio defecere. Datum autē his
supratunicam insigne, aneum pectori tegmē, cælestiaq;
arma, quæ uocantur ancylia portare, ac per urbem ca- *Ancylia.*
nentes carmina cum tripudijs, solenniꝫ saltu incedere,
institutumq;, ut in finem omnium carminum suorum, Ma *Mamu-*
murium appellarent. Hunc Mamurium inelytū ea tem- *rius.*
pefate fabrū fuisse, et cum ancyle cælo lapsum esset, Nu-
mæ Pompilio, Quiritibusq; rem diuinam agentibus, hu-
ic Mamurio negotiū datum esse, complura huius similia
ancylia effingēdi tradunt. Quod qdē opus, cū ille exqui-
sitissima absoluiſſet arte, optionē utrum à se uellet postu-
lari artifice Numam obtulisse, quod ex eo peteret. Nam
exhibiturū, artificem uero non pecuniam, sed gloriā
pro mercede petisse, quod eius nomē à Salijs in finē quo-

F E N E S T E L L A

rumlibet carminū recitaretur, idq; per multa tempora in sacris & comitijs (ut ait Linius) obseruatū est. Eò autem huius ordinis sacerdotiū numero creuisse, ut ad collegiū, & collegij sacerdotiū magistratū redactū fuerit.

DE COLLEGIO PONTIFICVM

& Pontifice maximo.

C A P V T V I I I.

*Vid. Lanius Gualterius
lib. 8 de re militari
c. 2.*

*Pontifices
quatuor
postea orto*

Pontifices, ut pleraq; alia sacerdotia, ab ipso Numa ortos, apud Liniū satis constat, eosdē diu prae-terq; à patribus creari non licuit. Fuerunt autē ab initio hi numero quatuor, postq; uero maximorum quorumq; hominum partem plebs tribunitijs rogationibus obtinuit, ad sacerdotia quoq; sacrosanctasq; potestates patere sibi aditum uoluit. Quatuor ergo alios creare ex plebe pōtīfices placuit, M. Valerio & Q. Apuleio cōsulibus. Oībus unus praefectus fuerat à Numa Pompilio, isq; Pōtīfex maximus appellabatur. Hic habet ex se sacra omnia exscripta exignataq; quibus hostijs, quibus diebus, ad quae templa sacra fieri deberent, eiusmodiq; diuinis in rebus, unde erogāda pecuniae sumptus fieri debeat, curae Pontifici est, ceteraq; omnia sacra publica, priuataq; sacris Pontificis subiecta sunt. Cum uero de religione, deq; sacris dissensio est, populus illū consulere pergit. Perutile illud fore ratus est Pōpilius eius